

vicen, med hensyn til hurtigheden, er den eneste måde, vi kan nå frem til de 3 måneders ventetid på, at indføre de styringsmekanismer, vi her taler om.

Det er glædeligt, at Socialdemokratiet er gået med til de markedsøkonomiske principper i denne situation, desværre kun et år, men vi må se efter det ene år, om det er lykkedes. Ellers har det måske været for kort tid.

Jeg synes, det er utrolig positivt, og det er helt opløftende for Fremskridtspartiet at stå på talerstolen i dag, og jeg kan ikke rose forslaget nok.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Hr. Frank Aaen kom med en bemærkning om, at gode hospitaler ville få flest patienter, og det bekymrede ham.

Det bekymrer nu ikke mig. Jeg har tiltro til, at samtlige vores hospitaler forsøger at være så gode som overhovedet muligt. Det er også sådan i dag, at der er frit sygehusvalg, sådan at patienterne frit kan vælge, hvilke hospitaler de opfatter som gode, så der er nu ikke den store ændring i det.

Så siger hr. Frank Aaen, at nu skal der være udlicitering af endnu flere operationer, og at man vil udbyde fra de enkelte sygehuse for at få flest kunder i butikken.

Det er nu ikke sådan, jeg læser lovforslaget: at man kan gå ind og prissætte. Som jeg læser lovforslaget, er det ministeren, der fastsætter en gennemsnitspris, som bliver den samme for samtlige hospitaler. Hvis jeg har opfattet det forkert, vil jeg da gerne høre det korrekte, men jeg opfatter det ikke sådan, at man nu kan udbyde til lavpris og tilbudspriser. Der bliver en fast pris på markedet.

Så bliver der sagt, at amterne kan blive presset til at benytte privathospitalerne for at leve op til 3-måneders-reglen.

Nu er det jo sådan, at amterne i flere omgange har indgået aftaler med regeringen om en målsætning, der hedder maksimalt tre måneders ventetid. De har også fået tilført yderligere ressourcer for at nedbringe ventelisterne. Jeg er da sikker på, at amterne selv er interesserede i at opfylde den målsætning, så jeg opfatter det ikke som det store pres. Men det kan da godt være, at det kan opfattes sådan, at kan amterne ikke selv finde ud af det, så er der nogle, der gerne vil hjælpe dem lidt på vej.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

En lille bemærkning til SF's ordfører, fru Anni Svanholt, som især fokuserer på, at det kun er to typer patienter, vi nu tænker på, og siger: Hvorfor kun det? Det bliver måske en succes, og hvad så med alle de andre?

Sagen er nok den, at netop disse to typer patienter viser, at her får man hurtigt en ret god og effektiv behandling, således at ventetiden falder for disse to typer patienter.

Så må man jo sige, at forsøgsordningen netop for de to typer patienter har været en succes. Og så kan jeg kun se, at der er én logisk vej derefter, og det er selvfølgelig at udvide den til de andre patienttyper, til hoftepatienter, til lyskebrok og til andet, for når denne her metode har vist sig at være en succes, vil den selvfølgelig også blive en succes inden for de andre områder.

Så er der hr. Frank Aaen, der siger, at så er det jo bare de større og bedre hospitaler, der må udvide, fordi de får flere patienter.

Ja, sådan er det vel. Hvis en købmandsbutik drives godt, kommer der flere i købmandsbutikken, og så kan den udvide igen. Sådan er det vel inden for den virkelige verden, og hvorfor skal et sygehusvæsen ikke også være omfattet af den virkelige verden?

Fru Lone Møller siger, at Venstre taler om Nordkorea. Jeg troede egentlig, fru Lone Møller godt kunne forstå lidt ironi fra talerstolen.

Jeg har ikke på noget tidspunkt ment, at det var bedst at sende patienter til Nordkorea. Jeg synes også, det er bedre, at man giver patienten det frie valg med hensyn til at få en hospitalsbehandling på et privat hospital i Danmark fremfor at blive sendt måske til Norge eller Sverige. Det skal være patienten, der selv vælger, men det er jo netop deri, at Socialdemokratiet og Venstre er noget så uenige.

Venstre føler, at det er bedre at blive behandlet på danske privathospitaler end at blive sendt til Nordkorea. Så håber jeg, Socialdemokratiets ordfører har forstået, hvad Venstre mente.

Til sidst vil jeg gerne sige noget, som jeg mener af et varmt hjerte, og det er, at Fremskridtspartiet har gjort et godt forarbejde her. Fremskridtspartiets sundhedspolitiske ordfører har haft de her tanker hele tiden, og derfor forventer jeg også, at de vil støtte det her forslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først en tak til hr. Jan Køpke Christensen og til